

România
Strada Știrbei Vodă nr.79-81
Sector 1, București
Cod poștal 010106

Telefon: 021.313.01.00
Fax: 021.313.01.15
e-mail: presa@pna.ro
www.pna.ro

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
Direcția Națională Anticorupție

*BIROUL DE INFORMARE ȘI RELAȚII
PUBLICE*
Nr. 138/VIII/3

15/02/2022

COMUNICAT

În contextul dezbaterilor publice privind desființarea Secției de Investigare a Infrafracțiunilor din Justiție (SIJ), Direcția Națională Anticorupție aduce la cunoștința opiniei publice următoarele:

Direcția Națională Anticorupție s-a exprimat în mod ferm și constant pentru desființarea SIJ și revenirea în competența sa a faptelor de corupție și asimilate corupției săvârșite de magistrați.

Această poziție fermă a fost adusă la cunoștința opiniei publice și a instituțiilor cu atribuții în domeniu, în repetate rânduri, ea bazându-se pe argumente temeinice.

Subliniem din nou nevoia României de a dispune de o structură de combatere a corupției, cu precădere la nivelurile cele mai înalte, care să fie eficientă, funcțională, specializată, înzestrată cu un grad înalt de independență operațională și cu resurse umane și tehnice pe măsură. Structura pe care o avem în vedere a fost deja creată încă din anul 2002 și funcționează de 20 de ani, aceasta fiind Direcția Națională Anticorupție.

Pentru coerența urmăririi penale în cauzele de corupție de nivel ridicat, pentru a valorifica eficient resursele deja alocate, **soluția nu este slăbirea mecanismului deja creat și funcțional, ci întărirea lui.** Aceasta înseamnă, printre altele, asigurarea faptului că Direcția specializată are competență cu privire la toate sectoarele relevante ale societății și cu privire la toate funcțiile publice relevante.

Într-un stat ca România, în care nivelul de percepție a populației cu privire la corupție rămâne ridicat, combaterea corupției nu poate pierde din vedere sectoare esențiale pentru funcționarea unui stat, așa cum este sectorul judiciar. **A rupe din competența DNA un sector vital pentru societatea românească este de natură să fragmenteze lupta împotriva corupției la nivel înalt și mediu și să îi reducă eficiența.** Acest lucru a putut fi observat în perioada în care a funcționat SIJ, perioadă în care niciun dosar de corupție în sistemul judiciar nu a mai fost trimis în judecată. În contrast, în perioada în care a avut în competență fapte de corupție și

asimilate corupției săvârșite de magistrați (2002 – octombrie 2018), DNA a trimis în judecată 161 de magistrați (76 de procurori și 85 de judecători), iar până în prezent au fost deja condamnați 117 de magistrați (56 de procurori, 60 de judecători și 1 magistrat asistent). Precizăm că mai sunt cauze aflate în continuare în diferite faze de judecată.

Pe de altă parte, nevoia de specializare a procurorilor și de creare a instituțiilor specializate în combaterea corupției prin mijloace penale, așa cum este DNA, este foarte clar prevăzută în convențiile internaționale la care România este parte și a fost subliniată în dese rânduri de Comisia Europeană și organizațiile internaționale. Cu titlu de exemplu, amintim art. 36 din Convenția ONU împotriva corupției¹, sau art. 20 din Convenția Penală împotriva corupției a Consiliului Europei².

Proiectul adoptat de Guvern, deși vizează desființarea SIIJ, nu reprezintă din păcate un progres în asigurarea eficienței combaterii corupției la un nivel înalt, nivel care, indubitabil, ar trebui să cuprindă și reprezentanții sectorului judiciar. Dimpotrivă, **soluția adoptată** prin acest proiect vizează înlocuirea unei singure structuri, SIIJ, cu 16 structuri diferite din cadrul Ministerului Public, cu păstrarea competenței după calitatea persoanei, și nu după materie, a noilor procurori ce vor fi desemnați. **Aceasta reprezintă practic o disipare a resurselor și competențelor de urmărire penală și o perpetuare a ne-specializării procurorilor care vor instrumenta cauze de corupție privind magistrați.**

Mai mult decât atât, față de prevederile proiectului de lege, competența noilor procurori desemnați pentru a desfășura urmărirea penală în cauzele privind judecători și procurori s-ar putea extinde asupra altor persoane, ceea ce ar putea știrbi în continuare din competența DNA și ar putea afecta activitatea acestei Direcții.

Totodată, **modalitatea de selecție a procurorilor desemnați este, la rândul ei, de natură să compromită perspectiva efectuării unor anchete profesionale și eficiente în ceea ce privește corupția în sectorul judiciar.** Astfel, pe de o parte,

---

¹ Art. 36 - Fiecare stat parte face astfel încât, conform principiilor fundamentale ale sistemului său juridic, să existe unul sau mai multe organisme ori persoane specializate în lupta împotriva corupției prin investigații și reprimare. Acest organism sau aceste organisme ori aceste persoane își vor acorda independența necesară, conform principiilor fundamentale ale sistemului juridic al statului parte, pentru a putea exercita eficient funcțiile lor la adăpost de orice influență necuvenită. Aceste persoane sau personalul respectivului ori respectivelor organisme ar trebui să aibă formarea și resursele adecvate pentru a-și exercita sarcinile

² Art. 20 - Fiecare parte adoptă măsurile care se dovedesc necesare pentru ca persoane sau entități să fie specializate în lupta împotriva corupției. Ele vor dispune de independența necesară în cadrul principiilor fundamentale ale sistemului juridic al părții, pentru a-și putea exercita funcțiile în mod eficace și libere de orice presiune ilicită. Părțile veghează ca personalul respectivelor entități să dispună de o pregătire și de resurse financiare adaptate funcțiilor pe care le exercită.

acești procurori sunt desemnați printr-o procedură necompetitivă, spre deosebire de procurorii DNA care sunt numiți în urma unui riguros concurs. Apoi, unul din criteriile avute în vedere pentru desemnare, respectiv conduita morală ireproșabilă, este măsurată prin consultarea opiniei formulate de parchetele, instanțele de judecată și baroul din raza teritorială în care candidatul a funcționat. Cu alte cuvinte este solicitată tocmai opinia persoanelor care, potențial, ar putea fi subiect al anchetelor acestor procurori, ceea ce este foarte îngrijorător. Prin antiteză, procurorii DNA nu sunt selectați în funcție de opinia persoanelor din categoria celor pe care le anchetează. Mai mult decât atât, un alt element de apreciere a conduitei ireproșabile îl reprezintă ”rezoluțiile de clasare care privesc activitatea procurorului” emise de Inspekția Judiciară. Aceasta reprezintă o flagrantă încălcare a prezumției de nevinovăție a procurorului care, la un moment dat, ar fi putut să fie victima unei plângeri vexatorii, neconfirmate de ancheta disciplinară. Nu în ultimul rând, acestor procurori nu li se pretinde să aibă experiență profesională în instrumentarea cauzelor de corupție, ci doar o experiență generală în supravegherea sau efectuarea urmăririi penale, ceea ce încalcă în mod evident cerințele exprimate atât de Comisia de la Veneția cât și de rapoartele MCV.

În același timp, constatăm că discuțiile purtate la nivel public în legătură cu justificarea existenței unei SIIJ sau a unei forme alternative a ei sunt însoțite de o serie de atacuri la adresa DNA și afirmații cu privire la presupuse abuzuri comise în trecut de către anumiți procurori ai acestei direcții asupra unor magistrați, afirmații care tind să justifice înființarea unor astfel de structuri.

Conducerea DNA respinge din nou, cu fermitate, acest tip de abordări denigratoare care, în ciuda dezmințirilor oficiale făcute atât de instituție, cât și de procurorul șef al DNA, continuă să prolifereze în spațiul public.

A susține că procurorii DNA au comis fapte de abuz în serviciu și șantaj față de magistrați nu reprezintă decât alegații nefondate, nesuținute juridic și menite să discrediteze instituția și să aducă atingere probității profesionale și independenței magistraților procurori.

Nu există nicio hotărâre definitivă a vreunei instanțe care să constate săvârșirea presupuselor abuzuri comise de procurorii DNA; numărul de dosare înregistrate la nivelul DNA care vizează procurori și judecători a fost aproape egal pentru ambele categorii de magistrați, iar numărul sesizărilor din oficiu a constituit un procent redus din numărul total de dosare; majoritatea dosarelor cu fapte de corupție săvârșite de magistrați fuseseră constituite la plângerile sau denunțurile depuse de cetățeni.

În ceea ce privește *Raportul Inspecției Judiciare nr. 5488/IJ/1365/DIP/2018, din data de 05.04.2019 având ca obiect respectarea principiilor generale care guvernează activitatea Autorității Judecătorești în cauzele de competența Direcției Naționale Anticorupție vizând magistrați sau în legătură cu acestea* care este invocat uneori și care a devenit suport al alegațiilor referitoare la presupusele abuzuri ale procurorilor DNA, acest raport a fost contestat conform prevederilor legale. De altfel, chiar și Consiliul Superior al Magistraturii menționează că *Raportul Inspecției Judiciare - nu produce efecte juridice, nefiind altceva decât “expresia rezultatelor unui control”*.³

DNA contestă în continuare rezultatele acestui Raport. Concret, la data de 20 ianuarie 2022, față de Decizia civilă prin care Înalta Curte de Casație și Justiție a validat Hotărârea Plenului CSM de aprobare a Raportului Inspecției Judiciare, DNA a formulat o *Contestație în anulare* întemeiată pe potențiala existență a unui caz de incompatibilitate a judecătorului, legat de suspiciunea rezonabilă privind lipsa de imparțialitate a unuia dintre membrii completului de judecată care a pronunțat decizia.

BIROUL DE INFORMARE ȘI RELAȚII PUBLICE

---

³ Întâmpinarea nr. 4181 din data de 17.03.2021 formulată de Consiliul Superior al Magistraturii către Curtea de Apel București - Secția de contencios administrativ, în cadrul acțiunii civile de revocare a Hotărârii Plenului CSM prin care s-a aprobat raportul IJ nr 5488/IJ/2501/DIJ/1365/DIP/2018.